

מחשבת קצרה על הדף

הרב יחזקאל הרטמן
SHORT MACHSHAVA ON THE DAF

כתובות לה

עניין: חייבי מיתות שוגגין

גמ' מכות ט: -י.

לשכם כמשכם לקדש ומשכם לקדש כמקדש לצפון בעבר הירדן
תלת בארץ ישראל תלת אמר אבוי בגלעד שכיחי רוצחים
דכתיב "גלעד קרית פועלי און עקובה מדם
מאי עקובה מדם א"ר אלעזר שהיו עוקבין
להרוג נפשות ומאי שנא מהאי גיסא ומהאי

מהרי"ק פרשת מסעי

(יד) את שלש הערים — דבגלעד שכיחי רוצחים. וא"ת והלא ערי המקלט לא היו
אלא לשוגגים. ויש לתרץ מב' פנים, הא' שעכ"פ הרוצח ינוס שמה יראו הסנהדרין
אם היה שוגג או מזיד וכיון שכן הרי צריך ערי מקלט אפילו למזידי. והב'
שבמקום שמצויין המזידין יהיו מצויין השוגג' אחר שחרב איש בידו וכן כל
כלי זיינם.

שבות יעקב ח"ג סי' קמז

בש"ס פ"ב דמכות דף יו"ד ע"ב ר' שמעון בן לקיש
פתח פתחא להאי פרשהא פהכא ואשר לא נדה
והאלהים אנה לידו באשר יאמר שאל הקדמוני
פדשעים ילא הרשע נמה הפפוב פדבר בשלי
בני אדם שהרגו את הכפס אחד הרג בשוגג ואחד
שהרג במזיד לזה אין עדים ולזה אין עדים וכו'
ופירש"י שם על ידי שהיה שניהם רשעים
ההורג והנהרג ההורג חייב גלות ואין עדי נדבר
וכו' הרי דגם ההורג בשגגה טקרי רשע מותאין
ראי' כלל דהוא דרש בעלמא ואין למידין הלכה
מדברי אנדה ולהדי' סוכא שם בש"ס דההורג
בשגגה לא עקרי רשע כלל כדאי' שם בפ"ק
דמכות דף ט' ע"ג חייבי מלקות סנין ח"ל רשע
רשע חייב גלות סנין אחי' רונא ע"ש פירש"י
הרי להדי' בשוגג לא עקרי רשע דאל"כ ה"ל
למיליף הכל מרשע רשע וק"ל • ובר טן כל דין

היה עולה ברעף שם שחזר שנתג פסול
לעדו כי נע"ד כראה פסוע לכשר לכליעדוהו חף
קודם שעשה תשובה' אולי ראית שה' דלית
בא"ח סי' נ"ג סעי' ב' בהג"ה שכתב דז"ל לסי'
שעבר עבירה בשוגג כגון שהרג הנפש בשוגג
וחזר בתשובה מותר להיות ש"ץ עכ"ל פשטע
אבל לא עניד תשובה פסול להיות ש"ץ וסמס
למדת גס' לעניין עדות דפסול וזה אינו דבש"ץ
צריך להיות פרוקו לזה משא"כ לענין עדות נריך
דוקא במזיד שנקרא רשע וכ"כ הרמב"ם פ"ו ד'
מהל' עדות דדוקא שעבר עבירה במזיד שחייב
מלקות או מיתת או רשע דאמס וכה"ג יע"ס
וכן מובאר בטח"ס סי' ל"ז אבל מי' שזא' שנגבת
מעשה לידו כשר לעדות דלא מקחי רשע כיוון
דבשוגג בא מעשה לידו ואולי ילא לך יסמא דאי'

